

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 507/2018-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Michaelom Medviďom, advokátska kancelária, Wurmova 4, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 4 Co 839/2014 a postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 14 C 124/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 4 Co 839/2014 a postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 14 C 124/2011 (ďalej spolu aj „napadnuté konania“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd, reagujúc na sťažnosť sťažovateľky doručенú okresnému súdu 14. mája 2018 na postup okresného súdu v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 124/2011, v ktorej poukazovala na neprimeranú dĺžku súdneho konania, listom sp. zn. Spr 244/2018 zo 16. mája 2018 prešetril opísanú sťažnosť sťažovateľky na prieťahy v konaní a uviedol:

„Preštudovaním spisu sp. zn. 14C 124/2011 som zistil, že dňa 14.09.2011 bola sťažovateľom na tunajší súd podaná žaloba o náhradu škody. Vo veci bolo Okresným súdom Bratislava III rozhodnuté rozsudkom dňa 16.09.2014, proti ktorému sťažovateľ dňa 07.11.2014 podal odvolanie. Dňa 08.12.2014 bol spisový materiál spolu s odvolaním predložený Krajskému súdu Bratislava na rozhodnutie o odvolaní. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 4Co 839/2014 bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený. Na základe pokynu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 16.05.2018 je rozsudok KS BA doručovaný stranám sporu.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia v súvislosti s vykonanými úkonmi súdu vo veci konštatujem, že súd vo veci riadne konal a Vašu sťažnosť vyhodnocujem ako nedôvodnú, pretože som v danej veci prieťahy v konaní nezistil. “

3. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti v stručnosti uvádza, že už predseda krajského súdu vo svojej odpovedi z 10. mája 2018 (ide o list krajského súdu sp. zn. 1 Spr 94/2018 z 10. mája 2018, ktorým krajský súd postúpil okresnému súdu sťažnosť sťažovateľky na prieťahy v konaní okresného súdu sp. zn. 14 C 124/2011 a ktorý zaslal sťažovateľke na vedomie; pozn.) jej mohol oznámiť, že o odvolaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 839/2014 bolo krajským súdom rozhodnuté a že za doručenie rozhodnutia je zodpovedný okresný súd. Podľa sťažovateľky tak okresný súd vybavením jej sťažnosti na prieťahy spôsobil ďalšie navýšenie prieťahov v súdnom konaní. Takisto konanie na okresnom súde vo veci samej podľa mienky sťažovateľky trvalo dlho, pričom nešlo o zložitý spor. Ako podľa presvedčenia sťažovateľky z uvedeného vyplýva, okresný súd a krajský súd boli v konaní nečinné (vo veci nekonali), konanie neúmerne predlžovali a neúmerne dlho o veci rozhodovali, čím porušili základné právo sťažovateľky na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

4. S poukazom na uvedenú argumentáciu sťažovateľka ústavnému súdu navrhla vydať tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... upravené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 4Co 839/2014 a postupom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave v konaní sp. zn. 14C/124/2011 porušené bolo.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... priznáva finančné zadostučinenie 5.000.- Eur (slovom päťtisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... priznáva finančné zadostučinenie 5.000.- Eur (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III v Bratislave povinný vyplatiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... priznáva trovy konania/právneho zastúpenia vo výške 326,13 Eur, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Michael Medvid' do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

7. Bez potreby bližšieho doktrinálneho rozboru označených ústavných práv sťažovateľky ústavný súd uvádza, že pokiaľ sťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy napadnutými konaniami a postupom všeobecných súdov, potom je potrebné upozorniť, že účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (pozri II. ÚS 26/95).

7.1 Vec sťažovateľky bola v čase podania tejto sťažnosti ústavnému súdu (16. júla 2018) krajským súdom už rozhodnutá, a to rozsudkom krajského súdu sp. zn. 4 Co 839/2014 z 27. februára 2018, ktorého kópiu sťažovateľka priložila k svojej sťažnosti.

Sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu v čase, keď bolo konanie pred krajským súdom (resp. napadnuté konania pred všeobecnými súdmi) skončené, a teda právna neistota sťažovateľky bola v čase podania sťažnosti ústavnému súdu odstránená. Toto konštatovanie je súladné s konštantnou a jednoznačnou judikatúrou ústavného súdu, v zmysle ktorej opodstatnená je sťažnosť na priet'ahy v konaní pred súdom adresovaná ústavnému súdu len pokiaľ, pokiaľ sťažovateľ nedisponuje právoplatným a doručeným rozhodnutím vzídeným z konania, ktorého sa namietané priet'ahy týkajú. Ústavný súd nemá dôvod sa od tejto rokmí potvrdzovanej judikatúry ústavného súdu odkloniť.

7.2 Ústavný súd nad rámec obsahu sťažnosti uvádza, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu bola vec sťažovateľky krajským súdom rozhodnutá, pričom sťažovateľka neuviedla, kedy jej bolo predmetné rozhodnutie doručené (a či vôbec) a či rozhodnutie krajského súdu bolo v čase podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatné alebo nie. V každom prípade sťažovateľka nenamieta priet'ahy v doručovaní predmetného rozhodnutia krajského súdu.

7.3 Z opísaných dôvodov bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. októbra 2018